

EKOenergie – Sdružení a ekoznačka

Text schválen 29. února 2013 Radou EKOenergie.
Se změnami textu přijatými 19. června 2013.

We thank Glopolis and Milan Ončák for the translation

Obsah

1. Úvod
 2. Sdružení a ekoznačka EKOenergie
 3. Struktura sdružení EKOenergie
 - 3.1 Sdružení
 - 3.2 Rada EKOenergie
 - 3.3 Podpůrná struktura
 - 3.4 Sekretariát
 - 3.5 Mechanismus pro řešení stížností a rozhodčí panel
 4. Jazyk
 5. Značka EKOenergie jako náš hlavní nástroj

 6. Informace pro spotřebitele
 - 6.1 Informace o produktu EKOenergie
 - 6.2 Další informace, zveřejňování
 - 6.3 Financování sítě EKOenergie
 7. Akceptovatelné typy elektrické energie
 8. Udržitelnost
 - 8.1 EKOenergie a udržitelnost
 - 8.2 Obecný požadavek: splnění všech zákonných požadavků
 - 8.3 Specifické požadavky
 - 8.4 Jak zjistím, zda je elektrina z určitého výrobního zařízení akceptovatelná?
 9. Klima
 - 9.1 Klimatický fond
 - 9.2 EKOenergie Full Power
 10. Původ, monitorování a dvojí započítávání
 - 10.1 Mechanismus monitorování elektrické energie
 - 10.2 Import a export
 - 10.3 Zneplatnění v zemi odlišné od země skutečné spotřeby
 - 10.4 Výklad a komunikace
 11. Audity a ověřování
 - 11.1 Kdo je oprávněn provádět audit a jak?
 - 11.2 Kdo má povinnost auditu a čeho se tento audit týká?
 - 11.3 Následná opatření
 - 11.4 Každoroční audity výrobních zařízení využívajících bioenergie
 12. Jak prodávat EKOenergie?
 13. Příspěvky
 14. Název a logo
 15. Revidování kritérií
- Příloha I Glosář
Příloha II Schémata: Jak to funguje?

1. ÚVOD

Tento text nastiňuje fungování sdružení a ekoznačky EKOenergie. Zabývá se cíli a řídicí strukturou tohoto sdružení a kritérii ekoznačky EKOenergie.

Projekt EKOenergie je výsledkem intenzivních vzájemných konzultací evropských nevládních organizací zabývajících se životním prostředím, dodavatelů a výrobců elektrické energie, spotřebitelů elektřiny, spotřebitelských organizací a úřadů. Tyto konzultace probíhaly v souladu s rámcem *ISEAL Code of Good Practice for Setting Social and Environmental Standards*, www.isealalliance.org. Projekt EKOenergie se rovněž inspiroval americkým projektem Green-e, www.green-e.org.

Více informací najdete na www.ekoenergy.org.

2. SDRUŽENÍ A EKOZNAČKA EKOenergie

EKOenergie je sdružení evropských nevládních organizací snažících se:

- povzbudit rozvoj sektoru obnovitelné elektrické energie a podporovat řešení ohleduplná ke klimatu,
- přispět k ochraně biodiverzity, přírodních prostředí a funkcí ekosystémů,
- informovat spotřebitele elektrické energie o produktu, který kupují, a o smyslu a dopadu spotřebitelské volby,
- mobilizovat pozitivní energii tisíců jednotlivců, skupin a společností a nabízet lidem i organizacím, které sdílejí naše ambice, příležitost k zapojení se,
- spojit síly s ostatními zainteresovanými osobami a posílit dialog mezi energetickým sektorem, nevládními organizacemi zaměřenými na oblast životního prostředí a dalšími zainteresovanými stranami (např. sdruženími spotřebitelů či úřady).

Nejviditelnějším nástrojem pro dosažení těchto cílů je ekoznačka EKOenergie, první a jediná celoevropská značka energie.

Účelem této značky je pomoci dodavatelům elektrické energie prodávat snadno rozpoznatelný a široce přijímaný energetický produkt. Má také za cíl pomoci spotřebitelům při orientaci na složitém trhu s elektřinou. Spotřebitelé EKOenergie touto cestou získávají ověřené informace o původu elektrické energie a o podrobnostech jejího nákupu. Kromě toho splňuje EKOenergie požadavky na udržitelnost definované sdružením evropských nevládních organizací EKOenergie.

Označení EKOenergie je jediným svého druhu, které je založeno na procesu celoevropských konzultací, funguje na celém evropském trhu a je uznáváno zainteresovanými organizacemi ve všech evropských zemích.

3. STRUKTURA SDRUŽENÍ EKOenergie

3.1 Sdružení

Sdružení EKOenergie je koalici nevládních organizací zaměřených na oblast životního prostředí. Jeho struktura se bude v průběhu času vyvíjet a bude průběžně upravována v závislosti na potřebách a možnostech členů.

V počáteční fázi se vztahy mezi sdružením a jeho partnery řídí *Prozatímní dohodou mezi partnery sdružení EKOenergie (Interim agreement between the partners of the EKOenergy network)*. Podle této dohody všichni členové mají při hlasování jeden hlas. Rozhodnutí jsou přijímána 3/4 většinou (nejméně 3krát více hlasů pro, než proti).

Členové se zavazují přehodnotit strukturu sdružení v okamžiku, kdy bude EKOenergie prodávána v šesti zemích (s minimálním objemem 100 GWh v každé z těchto zemí). Nejpravděpodobnějším směrem vývoje se jeví to, že členové následně vytvoří organizaci EKOenergie s právní subjektivitou, která bude vedena Radou volenou členy organizace.

3.2 Rada EKOenergie

Rada EKOenergie je nejvyšším výkonným orgánem sítě. Rada zaštiťuje strategii sdružení, rozhoduje o kritériích a o přijatelnosti jednotlivých zařízení (v případech vyjmenovaných v tomto textu). Rozhoduje také o využití prostředků Fondu pro životní prostředí (*Environmental Fund*) a Klimatického fondu (*Climate Fund*) a jmenuje vedoucího Sekretariátu sdružení EKOenergie. Všechna rozhodnutí přijímaná radou jsou založena na rozsáhlých konzultacích s příslušnými zainteresovanými stranami a fóry.

Stávající *Prozatímní dohoda mezi partnery sítě EKOenergie* přisuzuje každému ze členů jeden hlas v Radě EKOenergie. V budoucnosti může být dohodnut jiný způsob uspořádání.

3.3 Podpůrná struktura

Poradní skupina

Poradní skupinu jmenuje Rada a je přibližně třikrát početnější než Rada. Její členové jsou jmenováni na dva roky a členství může být opakované.

Poradní skupina má vyhrazená místa pro tyto skupiny:

- Nevládní organizace zaměřené na oblast životního prostředí: jak celoevropské organizace, tak organizace působící na národní či regionální úrovni.
- Zástupci odvětví energetiky (výrobci, obchodníci a dodavatelé).
- Spotřebitelé EKOenergie, jejich oborové organizace a sdružení spotřebitelů.

Dalšími členy mohou být např. kompetentní orgány zapojené do implementace systému záruk původu.

Poradní skupina může podávat podněty týkající se jakéhokoli tématu souvisejícího s EKOenergií. Poradní skupina je aktivně informována o činnosti Rady. Rada musí řádně reagovat na veškeré komentáře a otázky, které jí zašlou členové Poradní skupiny, a to v průběhu dvou měsíců od jejich obdržení.

Poradní skupina jmenuje členy Rozhodčího panelu EKOenergie (3/4 většinou hlasů).

Pracovní skupiny

Rada a Sekretariát EKOenergie mohou rozhodnout o vytvoření pracovních skupin. Všichni členové sdružení mohou navrhnout příslušné odborníky. Členové pracovních skupin jsou jmenováni Radou či Sekretariátem na základě konzultace s Poradní skupinou.

Kdykoli je to možné, upřednostňuje EKOenergie využití již existujících fór a sítí (nebo spolupráci s nimi) před vytvářením nových struktur.

3.4 Sekretariát

Běžný provoz EKOenergie zajišťuje Sekretariát. K úkolům Sekretariátu patří:

- zajištění řízení a provozu sdružení EKOenergie,
- zastupování EKOenergie navenek a vytváření kontaktů,
- poskytování služeb zainteresovaným osobám a skupinám,
-
- organizace, příprava a zaznamenávání všech schůzek v rámci struktury EKOenergie,
- příprava dokumentů napomáhajících při rozhodování ohledně rozpočtu a akčních plánů,
- příprava interních a externích zpráv,
- podpora zveřejňování a šíření informací,
- zajišťování finanční správy sdružení.

3.5 Mechanismus pro řešení stížností a Rozhodčí panel

Kdokoli může podat stížnost proti rozhodnutí Rady (nebo jeho absenci) nebo proti způsobu naplňování pravidel sdružení. Stížnost je třeba zaslat Radě a bude rovněž předána Poradní skupině.

Rada musí ve lhůtě maximálně 3 měsíců reagovat na stížnosti pocházející od:

- členů sdružení EKOenergie,
- společností prodávajících EKOenergi,
- provozovatelů výrobních zařízení (nebo jejich zástupců) v případě rozhodnutí týkajících se akceptovatelnosti jejich výrobního zařízení.

Pokud jakýkoli z aktérů uvedených výše nesouhlasí s rozhodnutím Rady, může věc přednést Rozhodčímu panelu EKOenergie.

Rozhodčí panel EKOenergie se skládá z minimálně třech odborníků navržených Poradní skupinou a jmenovaných Radou. Členové jsou nominováni na dobu pěti let. V Rozhodčím panelu je po jednom místě vyhrazeno odborníkům na životní prostředí a na obnovitelnou elektřinu. Skupiny zainteresovaných osob dostanou také příležitost navrhnout kandidáty. Nejméně jeden ze členů panelu musí mít právnické vzdělání (magisterský titul).

-

Rozhodčí řízení bude založeno na stávajících rozhodčích pravidlech, jimiž se řídí například Evropský rozhodčí soud. Rozhodčí panel vynese konečné rozhodnutí nejpozději do šesti měsíců od podání stížnosti. Podaná stížnost nemá za následek pozastavení platnosti rozporovaného rozhodnutí.

Rozhodčí panel řeší rovněž spory týkající se Licenční smlouvy EKOenergie, a to tehdy, je-li to dohodnuto v rámci licenční smlouvy mezi EKOenergií a držitelem licence (a v rozsahu tam stanoveném).

Rozhodčí panel začne fungovať najpozději do dvoch rokov od prvého predaja EKOenergie.

4. JAZYK

Pracovným jazykom združenia EKOenergie je angličtina, Sekretariát však urobí všetko pre to, aby čo najviac zainteresovaných osôb obdržalo informácie v ich vlastnom jazyku, a to napríklad zajišťovaním siete dobrovoľných prekladateľov.

V prípade neshody medzi rôznymi jazykovými verziami má prednosť anglická verzia.

5. ZNAČKA EKOenergie JAKO NAŠ HLAVNÝ NÁSTROJ

Združenie EKOenergie má za cieľ podporovať využitie obnoviteľných zdrojov elektrickej energie (ako je uvedené v 7. kapitole). Aktivity združenia EKOenergie sa budú zaoberať predovšetkým na elektrickú energiu so značkou EKOenergie.

Značka EKOenergie predstavuje hlavný nástroj združenia pre tvorbu pridanej hodnoty, teda k zajišťovaniu toho, že trh s elektrinou podporí a posilí možnosť zvoliť riešenie šetrné k životnému prostrediu a klimatu. V tomto zmysle bude značka EKOenergie zajišťovať nasledujúce:

- Časť z ceny zaplacená za zelenú elektrinu bude využitá na aktivity a opatrenia v prospech životného prostredia, ktoré by sa bez uskutočnenia tohto nákupu nemohli realizovať.
- Časť „zeleného“ príplatku je investovaná do podpory obnoviteľných zdrojov elektriny a šírenia znalostí a skúseností.
- Združenie stanovuje špeciálne kritériá definujúce, ako elektrinu možno predávať pod značkou EKOenergie, a to, ako túto elektrinu predávať. Obecné kritériá EKOenergie založené na odporučených postupoch implementácie európskych zákonov z oblasti životného prostredia, energetiky a ochrany spotrebiteľov.
- EKOenergie predstavuje „cukr a bič“ využiteľný na podporu dodávateľov pri správnej implementácii európskych pravidiel, a to ako v krajinách EÚ, tak aj inde.
- Spotrebiteľ EKOenergie získava detailnejšie a spoľahlivejšie informácie o nakupovanej elektrine. To im umožňuje zvoliť elektrinu, ktorá najlepšie vyhovuje ich potrebám a preferenciám.
-

Proto môže byť pod značkou EKOenergie predávaná iba taká elektrina, ktorá spĺňa kritériá stanovené združením EKOenergie. Tieto kritériá sa týkajú nasledujúcich aspektov:

- Informácií pre spotrebiteľa (kapitola 6).
- Obnoviteľnosti, udržateľnosti a klimatu (kapitoly 7, 8 a 9).
- Monitorovanie energie a predchádzanie dvojitému započítavaniu (kapitola 10).
- Auditov a overovania (kapitola 11).

6. INFORMACE PRO SPOTŘEBITELE

6.1 Informace o produktu označeném jako EKOenergie

Dodavatelé musí informovat (potenciální) spotřebitele o původu jimi dodávaného produktu nesoucího označení EKOenergie. Tato informace musí zahrnovat přinejmenším:

- Zemi původu.
- Způsob výroby. Tato informace musí vycházet ze seznamu zdrojů obnovitelné energie v 7. kapitole tohoto textu. U větrné energie se doporučuje rozlišovat mezi *off-shore* (volné moře), *near-shore* (u pobřeží) a *on-shore* (pevninským) původem. Pokud jsou poskytovány konkrétnější informace, lze obecné kategorie vynechat. V případě „energetických směsí“ (tj. směsí elektřiny různého původu) je třeba uvést procentní zastoupení jednotlivých typů.

Sekretariát EKOenergie vypracuje kodex chování (code of conduct), který bude specifikovat, jak a kdy mají být tyto informace poskytovány. Budeme usilovat o to, aby byl v souladu s praktikami dalších certifikačních programů (jako například Green-e Energy) a aby byl založen na intenzivním jednání s evropskými dodavateli a dalšími zainteresovanými stranami.

Kodex chování bude veden jako příloha k smlouvám uzavřeným mezi dodavateli elektřiny a sdružením EKOenergie.

Kodex chování bude zohledňovat minimálně následující prvky a faktory:

- Spotřebitelé musí být schopni založit svá rozhodnutí na informacích o zemi původu a způsobu výroby.
- Tyto informace musí být zahrnuty také v individuální smlouvě o dodávce elektřiny.
- Změny ve složení dodávaných energetických produktů nebo ztrátu statutu EKOenergie je třeba oznámit jednotlivě každému ze zákazníků i Sekretariátu sdružení EKOenergie.
- Dodavatelé se zdrží vlastních tvrzení ohledně atributů spojených s nákupem EKOenergie (např. tvrzení týkající se uhlíku a adicionality). Namísto toho využijí přesného znění navrženého sítí EKOenergie nebo odkážou na příslušné webové stránky EKOenergie. Texty EKOenergie týkající se tvrzení souvisejících s uhlíkem budou v souladu s mezinárodně doporučenými postupy.

6.2 Další informace

Sdružení EKOenergie bude aktivně podporovat poskytování pravdivých informací o elektrické energii v souladu s evropskou směrnicí o trhu s elektrickou energií (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s

elektřinou) a podpoří využití údajů o zbytkové směsi,¹ které jsou v souladu s doporučeními RE-DISS/EPED² (více informací naleznete v 10. kapitole).

6.3 Financování činnosti EKOenergie

Za každou megawatthodinu (MWh) prodané EKOenergie odvádí dodavatel nejméně 0,08 eura (tj. 8 eurocentů) sdružení EKOenergie. Tyto prostředky se využívají k financování činnosti sdružení a podpoře jeho snah o posílení poptávky po obnovitelné elektřině.

Pokud je jedinému koncovému spotřebiteli prodáno více než 250 GWh EKOenergie, nemusí se tento příspěvek platit za část přesahující objem 250 GWh.

7. AKCEPTOVATELNÉ TYPY ELEKTRICKÉ ENERGIE

EKOenergie je značka obnovitelné elektrické energie. Obnovitelná elektrická energie je elektřina pocházející z přírodních zdrojů, které nejsou používáním vyčerpávány, nebo z přírodních zdrojů, které lze po použití relativně snadno obnovit prostřednictvím přírodních procesů.

V současné době akceptuje EKOenergie elektřinu pocházející z následujících zdrojů:

- a) vítr,
- b) slunce,
- c) voda³
- d) energie moří a oceánů (energie přílivu, vln, oceánských proudů...),
- e) geotermální energie,
- f) bioenergie (pevná, tekutá a plynná forma),
- g) skládkový plyn,
- h) čistírenský plyn.

Následující zdroje jsou vyloučeny:

- a) uhlí a ropné břidlice,
- b) ropa včetně nekonvenčních typů jako břidličná ropa a ropa z bituminózních písků,
- c) zemní plyn včetně břidličného,
- d) rašelina,
- e) jádro,
- f) spalování odpadů kromě biomasy.

Seznam vyloučených zdrojů není vyčerpávající.

¹ Zbytkovou směsí se rozumí směs elektřiny dodávaná spotřebitelům, kteří nemají uzavřenou smlouvu o dodávce konkrétního typu elektřiny. V praxi se obvykle jedná o síťovou elektřinu po odečtení smluv o dodávkách zelené elektřiny.

² EPED je platforma určená pro kompetentní orgány pověřená vládami počítat a zveřejňovat složení zbytkové směsi (viz www.eped.org). Činnost EPED podporuje RE-DISS (www.reliable-disclosure.org), projekt zaměřený na zásadní vylepšení spolehlivosti a přesnosti informací ohledně původu dodávané elektřiny poskytovaných spotřebitelům elektrické energie v Evropě.

³ Výjimku tvoří elektřina produkovaná vodou, která byla předtím přečerpána (jako úložiště přebytečné energie ze sítě).

8. UDRŽITELNOST

8.1 EKOenergie a udržitelnost

Aby bylo možno zaručit stabilní růst evropského odvětví obnovitelné elektřiny, je důležité, aby se různí podporovatelé obnovitelné elektřiny vzájemně pochopili a podporovali, a to i tehdy, mají-li odlišné zájmy a výchozí pozice: výrobci, dodavatelé, obchodníci, odborníci na politiku klimatu, ochránci životního prostředí, spotřebitelské organizace.

Značka EKOenergie a platforma EKOenergie chtějí pomoci jednotlivé zainteresované osoby vzájemně sblížit:

- přijetím pragmatického přístupu zaměřeného na zapojení zainteresovaných osob,
- vytvořením ekologického fondu, jehož prostředky budou využity na konkrétní programy ochrany biodiverzity dohodnuté mezi příslušnými zainteresovanými osobami,
- vyloučením nejkontroverznějších typů výrobních zařízení obnovitelné elektřiny z předmětu zájmu EKOenergie.

Sdružení EKOenergie i další zainteresované strany budou pravidelně vyhodnocovat výsledky a v případě potřeby budou navrhopvat změny kritérií, a to v souladu s 15. kapitolou tohoto textu.

8.2 Obecný požadavek: splnění všech zákonných požadavků

Má-li být možné elektřinu vyprodukovanou výrobními zařízeními prodávat pod označením EKOenergie, musí tato výrobní zařízení splňovat:

- Všechny zákonné požadavky platné v místě produkce.
- Všechny požadavky vyplývající z příslušných povolení k jejich provozu.

V následujících odstavcích uvádíme doplňkové požadavky. Požadavky vztahující se ke každému zdroji energie jsou uvedeny zvlášť.

8.3 Specifické požadavky

A. Vítr

Zařízení umístěná v následujících lokalitách jsou přijatelná jedině na základě schválení Radou EKOenergie, a to po konzultaci s relevantními zainteresovanými stranami:

- a) Přírodní rezervace vyhlášené úřady.
- b) Oblasti spadající do soustavy Natura 2000 (<http://natura2000.eea.europa.eu/>).
- c) Významná ptačí území (<http://www.birdlife.org/datazone/site/search> > view maps).
- d) Památky UNESCO (viz <http://whc.unesco.org/en/254/>).

Výše uvedené oblasti jsou akceptovány pouze tehdy, jsou-li uvedeny na mapě dostupné na adrese www.ekoenergy.org.

Rozhodnutí musí být zdůvodněná, musí respektovat právní řád platný v místě výroby a brát v úvahu uchování příslušného předmětu ochrany těchto oblastí. Rozhodnutí budou veřejná.

Rada EKOenergie může tímto rozhodnutím pověřit jiné organizace, a to především národní či regionální nevládní organizace, přičemž přesně stanoví místní a časový rozsah tohoto pověření. Tyto organizace budou vázány stejnými povinnostmi jako Rada EKOenergie, především pak povinností konzultace s ostatními zainteresovanými stranami.

B. Slunce

Pozemní zařízení umístěná v následujících místech jsou přijatelná jedině na základě schválení Radou EKOenergie, a to po konzultaci s relevantními zainteresovanými stranami:

- a) Přírodní rezervace vyhlášené úřady.
- b) Oblasti spadající do soustavy Natura 2000 (<http://natura2000.eea.europa.eu/>).
- c) Významná ptačí území (<http://www.birdlife.org/datazone/site/search> > view maps).
- d) Památky UNESCO (viz <http://whc.unesco.org/en/254/>).

Výše uvedené oblasti jsou akceptovány pouze tehdy, jsou-li uvedeny na mapě dostupné na adrese www.ekoenergy.org.

Toto schválení může záviset na existenci a implementaci plánu řízení zahrnujícího např. následující prvky:

- a) Oplocení (při kterém je nutno vyhnout se fragmentaci území a omezení průchodu zvířat).
- b) Zákaz používání pesticidů.
- c) Opatření k zamezení uzavírání půdy (např. použití „zemních vrutů“ namísto betonu).
- d) Správa prostředí mezi panely a na nezastavěných plochách areálu.
- e) Vodní hospodářství.

Rozhodnutí musí být zdůvodněná, musí respektovat právní řád platný v místě produkce a brát v úvahu uchování příslušného předmětu ochrany těchto oblastí. Rozhodnutí budou veřejná.

Rada EKOenergie může tímto rozhodnutím pověřit jiné organizace, a to především národní či regionální nevládní organizace, přičemž přesně stanoví místní a časový rozsah tohoto pověření. Tyto organizace budou vázány stejnými povinnostmi jako Rada EKOenergie, především pak povinností konzultace s ostatními zainteresovanými stranami.

C. Vodní energie

1. Minimální příspěvek do Fondu pro životní prostředí za každou megawatthodinu vodní energie prodané jako EKOenergie činí 10 eurocentů.

Fond pro životní prostředí spravuje Rada EKOenergie v těsné spolupráci s dodavateli, z jejichž prodejů pocházejí prostředky fondu. Náklady spojené se správou finančních zdrojů fondu nesmí překročit 5 % částky příspěvku do fondu.

Peněžní prostředky Fondu pro životní prostředí se využívají k implementaci:

- projektů uvedených v sekci C.2.i,

- (dalších) projektů uvedených v plánu správy povodí vytvořeném v souladu s čl. 13 Evropské směrnice o rámci vodní politiky (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, která stanovuje rámec pro činnost v oblasti vodní politiky), a to především opatření zlepšující kontinuitu toku a ekologický stav řek a pobřežních oblastí.

Významnými parametry při výběru projektů určených k financování je efektivita vynaložených prostředků, ekologický a společenský dopad, příležitosti pro kofinancování, země původu elektřiny a země, kde byla elektřina prodána.

Financované projekty nebudou řízeny sdružením EKOenergie. EKOenergie chce podporovat existující dynamiku a připojovat se k již fungujícím iniciativám. Prostředky z Fondu pro životní prostředí mohou být použity např. ke spolufinancování projektů podporovaných úřady.

2. Elektřinu pocházející z vodních elektráren lze jako EKOenergii prodávat jedině tehdy, pokud je výrobní zařízení uvedeno na seznamu schváleném Radou. Postup je následující:

i. Kdokoli může předat Sekretariátu seznam vodních elektráren, které chce do programu začlenit, a to společně se seznamem *projektů* (opatření) pro obnovu vodních ekosystémů a celkového zlepšení přírodního prostředí (habitatu) druhů zvířat nebo rostlin postižených těmito vodními elektrárnami.

Dva možné způsoby výpočtu minimálního počtu projektů na tomto seznamu jsou uvedeny dále. K výpočtu bude použita ta metoda, která vede k vyššímu počtu projektů:

- Seznam obsahuje alespoň jeden projekt, pokud je počet elektráren 5 nebo méně, alespoň dva projekty, pokud je počet elektráren mezi 6 a 10, atd.
- Seznam obsahuje alespoň jeden projekt, pokud je součet kapacity elektráren na seznamu 50 MW nebo méně, alespoň dva projekty, pokud je kapacita mezi 50 a 100 MW, atd.

Elektrárny, které se nacházejí v různých zemích, nemohou být uvedeny na stejném seznamu.

Projekt smí být uveden jedině v případě, že zainteresované osoby (což nemusí být nutně pouze vlastník vodní elektrárny) souhlasí s tím, že:

- budou tento projekt realizovat, jakmile budou k dispozici finanční prostředky,
- budou hledat spolufinancování pro realizaci projektu,
- udělají vše, co je v jejich silách, pro optimalizaci ekologického přínosu projektu a
- umožní monitorování jeho dopadu.

Doporučujeme projednat seznam předem s ostatními (konkrétně s celostátními či regionálními) nevládními organizacemi a správou povodí, protože si od nich Rada EKOenergie před přijetím rozhodnutí vyžádá vyjádření.

ii. Rada EKOenergie může seznam schválit na základě konzultací s příslušnými zainteresovanými stranami, konkrétně s celostátními a regionálními neziskovými organizacemi a správou povodí.

V rámci rozhodovacího procesu je třeba brát v úvahu například následující prvky:

- Rovnováhu mezi navrhovanými opatřeními a dopadem uvedených vodních elektráren na životní prostředí. Je doporučeno zaměřit se na projekty zmírňující nepříznivé vlivy vodních elektráren na životní prostředí, a to především cestou obnovy vodních ekosystémů a zlepšování životního prostředí druhů zasažených vodními elektrárnami.

- Klasifikaci vodního toku v plánu správy povodí (čl. 13 Evropské rámcové směrnice o vodě) a opatření uvedená v těchto plánech.
- Lokálně citlivé oblasti a obavy místních zainteresovaných stran. To kupříkladu znamená, že ve většině zemí bude obtížné akceptovat vodní nádrže, hráze a kanály vytvořené po roce 2012.

Rada EKOenergie může tímto rozhodnutím pověřit jiné organizace, a to především národní či regionální nevládní organizace, přičemž přesně stanoví místní a časový rozsah tohoto pověření. Tyto organizace budou vázány stejnými povinnostmi jako Rada EKOenergie, především pak povinností konzultace s ostatními zainteresovanými stranami.

Schválení kombinovaného seznamu elektráren a projektů (opatření) platí po dobu pěti let, provozovatel elektrárny může nicméně kdykoli předložit aktualizovanou verzi.

Seznam zúčastněných vodních elektráren a navrhovaných projektů bude přístupný na adrese www.ekoenergy.org.

iii. Vodní elektrárna může být vyřazena se seznamu, pokud:

- Nesplňuje platné zákonné požadavky v místě výroby a/nebo nesplňuje všechny požadavky vyplývající z příslušných povolení k jejímu provozu (viz sekci 8.2).
- Pokud nezaručuje minimálně 5 % ekologického průtoku z ročního průměrného průtoku. Nižší podíl ekologického průtoku je povolen, pokud 5 % průtoku nemůže být dosaženo kvůli období sucha, zásahem vyšší moci nebo z jiného důvodu, který je uznán Radou EKOenergie po konzultaci s příslušnými zainteresovanými stranami, konkrétně s koordinačními skupinami celostátních a regionálních neziskových organizací a správou povodí (např. pokud by minimální objem 5 % způsobil významné škody na generátoru energie bez toho, aby výrazněji pomohl životnímu prostředí).

3. Vodní elektrárny certifikované v rámci Evropských systémů značení udržitelných vodních elektráren nemusejí předkládat seznam projektů (opatření). Za EKOenergií pocházející z těchto elektráren nemusí být odváděn žádný příspěvek do Fondu pro životní prostředí. Evropskými systémy značení udržitelných vodních elektráren zde rozumíme ty, které stanovují přísné podmínky z hlediska životního prostředí v oblasti toku vody, fluktuace průtoků, správy zásobárny vody, správy splavenin a konstrukce vodní elektrárny.

V současnosti jde o systémy CH2OICE (www.ch2oice.eu) a NatureMade Star (www.naturemade.org). Pokud by došlo k vytvoření nových certifikačních systémů zaručujících naplňování stejně přísných kritérií udržitelnosti, Rada EKOenergie přijme a prověří žádosti o to, aby byl těmto certifikačním systémům udělen stejný status.

D. Energie moří a oceánů

Zařízení v mořích a oceánech (s výjimkou např. zařízení na přílivových řekách a v ústích řek) umístěná v následujících oblastech jsou přijatelná jedině po schválení Radou, a to na základě projednání s příslušnými zainteresovanými stranami:

- a) Přírodní rezervace vyhlášené úřady.
- b) Oblasti spadající do soustavy Natura 2000 (<http://natura2000.eea.europa.eu/>).
- c) Památky UNESCO (viz <http://whc.unesco.org/en/254/>).

Výše uvedené oblasti jsou akceptovány pouze tehdy, jsou-li uvedeny na mapě dostupné na adrese www.ekoenergy.org.

Rozhodnutí musí být zdůvodněná, musí respektovat právní řád platný v místě produkce a brát v úvahu uchování příslušného předmětu ochrany těchto oblastí. Rozhodnutí budou veřejná.

Rada EKOenergie může tímto rozhodnutím pověřit jiné organizace, a to především národní či regionální nevládní organizace, přičemž přesně stanoví místní a časový rozsah tohoto pověření. Tyto organizace budou vázány stejnými povinnostmi jako Rada EKOenergie, především pak povinností konzultace s ostatními zainteresovanými stranami.

U zařízení instalovaných na přílivových řekách a v ústích řek platí stejná pravidla jako pro (ostatní) vodní elektrárny (viz sekci 8.3.C)

E. Geotermální energie

Zařízení umístěná v následujících místech jsou přijatelná jedině na základě schválení Radou EKOenergie, a to po konzultaci s relevantními zainteresovanými stranami:

- a) Přírodní rezervace vyhlášené úřady.
- b) Oblasti spadající do soustavy Natura 2000 (<http://natura2000.eea.europa.eu/>).
- c) Významná ptačí území (<http://www.birdlife.org/datazone/site/search> > view maps).
- d) Památky UNESCO (viz <http://whc.unesco.org/en/254/>).

Výše uvedené oblasti jsou akceptovány pouze tehdy, jsou-li uvedeny na mapě dostupné na adrese www.ekoenergy.org.

Rozhodnutí musí být zdůvodněná, musí respektovat právní řád platný v místě produkce a brát v úvahu uchování příslušného předmětu ochrany těchto oblastí. Rozhodnutí budou veřejná.

Rada EKOenergie může tímto rozhodnutím pověřit jiné organizace, a to především národní či regionální nevládní organizace, přičemž přesně stanoví místní a časový rozsah tohoto pověření. Tyto organizace budou vázány stejnými povinnostmi jako Rada EKOenergie, především pak povinností konzultace s ostatními zainteresovanými stranami.

F. Bioenergie (pevná, tekutá a plynná forma)

Elektřinu vyrobenou v zařízeních poháněných biomasou, bioplynem a tekutými biopalivy lze uznat jako EKOenergii, pokud:

1. Jde o elektřinu vyprodukovanou v společné výrobě (kogeneraci) dle definice ve Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře společné výroby elektřiny a tepla (kogenerace) na základě poptávky po užitném teple na vnitřním trhu s energiemi. Objemy elektřiny vyrobené v kogeneraci se vypočítají dle návodu popsaného ve 2. dodatku této směrnice.

A ZÁROVEŇ

2. Účinnost (v ročním průměru) kogeneračního procesu dosahuje nejméně 75 %. Účinností se rozumí součet vyprodukované elektrické a mechanické energie a užitečného tepla dělený

množstvím paliva využitého k produkci tepla v rámci kogeneračního procesu a hrubé produkci elektrické a mechanické energie. Všechny položky vzorce jsou vykládány v souladu se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře společné výroby elektřiny a tepla (kogenerace) na základě poptávky po užitečném teple na vnitřním trhu s energiemi⁴.

A ZÁROVENĚ

3. Bioenergie pochází z následujících zdrojů:

- a) Dřevní biomasa sklizená v Evropském hospodářském prostoru (EHP), s výjimkou:
 - Pařezů a kořenů.
 - Dřevní biomasy získané z chráněných území: přírodních rezervací vyhlášených úřady, oblastí spadajících do soustavy Natura 2000 a památek UNESCO, pokud nebyly vytěženy v souladu s plány správy přírody schválenými národními nebo regionálními úřady pro ochranu přírody.
 - Kmeny s výčetní tloušťkou nad 20 cm. Tyto kmeny ovšem mohou být použity, pokud nejsou vhodné pro jiné průmyslové využití z důvodu hniloby kořenů (*Heterobasidion*) nebo jiných patogenů. Jiné výjimky mohou být přijaty Radou EKOenergie.
 - Lesnické produkty pocházející ze zemí, kde těžba využitelná pro dodávky dřeva přesahuje 80 % ročního přírůstku lesa, s výjimkou situací, kdy lze doložit, že pocházejí z oblastí, kde těžba dosahuje méně než 70 % ročního přírůstku lesa. Zohlednitelný objem těžby je aritmetickým průměrem dostupných údajů za posledních 5 let.
- b) Plyny vznikající anaerobní fermentací komunálního organického odpadu pocházejícího z EHP.
- c) Plyny vznikající anaerobní fermentací hnoje pocházejícího z EHP.
- d) Organické zbytky z výrobních procesů probíhajících v EHP. Např. odpad z potravinářského průmyslu, vedlejší lesnické produkty a odpadní produkty jako piliny, kůra a třísky i odpadní kaly z výroby celulózy a další koncentrované kaly.
- e) Biomasa z jiných než lesnických zdrojů pocházející z procesů správy přírodního prostředí v souladu s plány schválenými úřady pro ochranu přírody.

Rada EKOenergie může na základě konzultací s příslušnými zainteresovanými stranami povolit stejné kategorie biomasy pocházející ze sousedících evropských oblastí. Rozhodnutí budou veřejná. Využití stávající certifikace lesnictví a biomasy může pomoci zefektivnit výběrový proces.

Pro účely výkladu tohoto odstavce se zámořská území nepovažují za součást EHP a Švýcarsko má stejná práva jako země EHP. Elektřina pocházející z biodrožů, která je produkována v zemích mimo EHP, nemůže být prodávána jako EKOenergie až do rozhodnutí Rady EKOenergie o příslušných podmínkách.

Zvláštní pravidlo pro společné spalování

Pokud výrobní zařízení využívá jak akceptovatelnou formu biomasy, tak další paliva, může produkovat elektřinu s označením EKOenergie pouze tehdy, pokud akceptovatelná forma biomasy představuje alespoň 50 % celkového ročního množství spotřebovaného paliva.

⁴ Užitečné teplo je teplo vyprodukované k uspokojení hospodářsky ospravedlnitelné poptávky po teple či chlazení. Nepřesahuje potřebu tepla či chlazení, která by jinak byla uspokojena za tržních podmínek výrobou energie jinými postupy než kogenerací. Zahrnuje mj. teplo potřebné pro průmyslové procesy.

Pokud je tento požadavek splněn, je objem vyrobené elektřiny, kterou lze označit jako EKOenergii, následující:

Elektřina z kogenerace \times $\frac{\text{využitá akceptovatelná biomasa za kalendářní rok}}{\text{celkové množství paliva za kalendářní rok}}$

Pokud výrobní zařízení využívá směs akceptovatelné a neakceptovatelné biomasy, platí pro oblast prodeje zvláštní zásady. Viz sekci 8.4.

Audit výrobních zařízení poháněných bioenergií

Plnění tohoto kritéria bude kontrolováno nejméně jednou ročně

- stejnými organizacemi, které jménem úřadů kontrolují zařízení využívající biomasu v rámci předpisů týkajících se záruky původu, oblasti legislativy regulující obchod s emisemi a/nebo podpůrných procesů,
- případně jiným kvalifikovaným auditorem akreditovaným u organizace s (plným) členstvím v Evropské organizaci pro spolupráci v oblasti akreditace.

Auditorská zpráva musí být doručena do Sekretariátu EKOenergie. Viz rovněž sekce 11.4 tohoto textu.

8.4 Jak zjistím, zda je elektřina z určitého výrobního zařízení akceptovatelná?

Dodavatelé potřebují informace o tom, zda konkrétní výroba elektřiny (se zárukou původu) splňuje kritéria pro akceptovatelnost a udržitelnost vyžadovaná sdružením EKOenergie. Za tímto účelem mohou použít informace dostupné od vydavatele záruky původu a/nebo na webových stránkách EKOenergie.

O záruce původu

V mnoha zemích, a to především v těch, které využívají certifikační systém EECS (viz kapitolu 10), může záruka původu zahrnovat rovněž dodatečné informace poskytované formou značení ICS (Independent Certification Scheme, nezávislé certifikační schéma).

EKOenergie má v úmyslu uzavřít dohodu se sdružením Association of Issuing Bodies (Sdružení vydávajících organizací, viz kapitolu 10) i s jednotlivými vydávajícími organizacemi kvůli fungování v rámci schématu ICS. Vzhledem k tomu, že jsou kritéria EKOenergie formulována způsobem umožňujícím faktické prokázání dodržování pravidel ze strany výrobce (např. rozhodnutí Rady EKOenergie), neměl by být postup získávání označení ICS nijak složitý.

Dokonce i v případě, že záruka původu nedisponuje označením ICS od EKOenergie, stále obsahuje užitečné informace, jako např. název a umístění výrobního zařízení. Tyto informace lze zkombinovat s údaji dostupnými na webových stránkách EKOenergie a stanovit, zda záruka původu vyhovuje požadavkům EKOenergie.

O webových stránkách EKOenergie

Sekretariát EKOenergie bude ve spolupráci se zainteresovanými stranami vytvářet on-line nástroje usnadňující ověřování:

- Mapy s vyznačenými chráněnými územími (dle odst. 8.3).
- Pravidelně aktualizovaný on-line seznam schválených zařízení (především v případech, kdy se uplatňují i jiná než čistě teritoriální kritéria).
- Seznam (nikoli vyčerpávající) zařízení, která jsou automaticky akceptovatelná (jako např. větrné turbíny mimo chráněná území).
- Seznam (nikoli vyčerpávající) neakceptovatelných zařízení.

Zvláštní pravidlo pro některá výrobní zařízení poháněná biomasou

Možnost získat označení EKOenergie v souladu s ICS je zvláště významná u zařízení využívajících jak akceptovatelné, tak neakceptovatelné zdroje bioenergie (viz sekci 8.3.F).

Dokud toto nebude možné, mohou dodavatelé prodávat EKOenergii ze zařízení používajících biomasu pouze tehdy, pokud jim to dovoluje Licenční smlouva. Licenční smlouva bude také specifikovat, ze kterých zařízení může tato elektřina pocházet.

Datum

Podstatné datum pro určení, zda se daná elektrická energie může považovat za EKOenergii, je datum její výroby (datum výroby je zmíněno na záruce původu, viz kapitolu 10).

9. KLIMA

9.1 Klimatický fond

Za každou MWh prodané EKOenergie musí být do Klimatického fondu odevzdán příspěvek ve výši nejméně 10 eurocentů. Prostředky z tohoto fondu budou využity při podpoře dalších investic do obnovitelných zdrojů elektřiny a ke zvyšování podílu certifikované elektřiny v rámci celosvětové produkce.

Aby byly tyto projekty co nejefektivnější, nebude EKOenergie zakládat své vlastní aktivity, ale využije již existujících mechanismů a nástrojů.

Rada EKOenergie rozhoduje o využití prostředků z Klimatického fondu, přičemž bere v úvahu doporučení zainteresovaných osob a především doporučení společností dodávajících EKOenergii, nevládních organizací zaměřených na životní prostředí a Poradní skupiny.

Možné projekty (seznam není vyčerpávající):

- Investice do projektů na výrobu obnovitelné energie v rozvojových zemích. Pokud by podporované projekty generovaly emisní povolenky, budou tyto (úměrně) zneplatněny, aby se zamezilo dvojitmu započítávání.
- Investice do projektů na výrobu obnovitelné energie v evropských zemích s vysokým potenciálem pro rozvoj obnovitelné energie, ve kterých však zároveň chybí potřebné zdroje.

- Drobné projekty z oblasti obnovitelné energie s vysokou mírou přidané hodnoty ze společenského hlediska i z hlediska životního prostředí.
- Zneplatnění evropských emisních povolenek, jakmile budou na trhu patrné známky nedostatku.

Dodavatelé mohou ve spolupráci s národními a regionálními nevládními organizacemi požádat Radu o vyčlenění příspěvků do Klimatického fondu pocházejících z jejich prodeje pro další projekty v oblasti elektrické energie. Tyto projekty musí být lokalizovány v zemi prodeje a uchazeč musí prokázat vysokou míru jejich užitku jak ze společenského hlediska, tak z hlediska životního prostředí. Takovéto projekty mohou rovněž zahrnovat investice do úspory energie, a to tehdy, jsou-li přínosy kvantifikovatelné.

9.2 EKOenergie Full Power

V oblasti zelené elektřiny používají odborníci pojem „adicionalita“, když hovoří o vyšší než povinné produkční kapacitě obnovitelné energie nebo vyšším než povinném omezení emisí uhlíku ve srovnání s výchozími hodnotami, které by se ustanovily za stávajících tržních podmínek a právního rámce (včetně podpory z veřejných zdrojů).

Jedním ze způsobů, jak chce EKOenergie stimulovat adicionalitu, je EKOenergie Full Power. Jde o formu EKOenergie s vyšším příspěvkem do Klimatického fondu. Příspěvek za MWh musí dostačovat k vytvoření samostatného kapitálu použitelného k investicím do výrobních kapacit umožňujících vyprodukovat během své očekávané životnosti 1 MWh zelené elektřiny. Konkrétní výše příspěvku bude závislá na vybraných projektech a bude se nejspíše postupně snižovat.

10. PŮVOD, DOHLEDATELNOST A DVOJÍ ZAPOČÍTÁVÁNÍ

10.1 Mechanismus dohledatelnosti

EKOenergie využívá následující mechanismy dohledatelnosti:

- Systém záruky původu vytvořený v rámci implementace článku 15 Směrnice o obnovitelných zdrojích energie (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů).
- Další systémy typu „book and claim“, tj. „zaúčtuj a nárokuje“, mohou být pro EKOenergii akceptovatelné, pokud:
 - o je kompetentní organizace v příslušné oblasti jedinou svého druhu (pokud není zřizována úřady, musí ji schválit Rada EKOenergie),
 - o má definovaný systém zneplatňování sloužící jako důkaz dodávky/spotřeby,
 - o je vyloučeno dvojí započítávání, a to např. prostřednictvím zohlednění zneplatňování ve zbytkové směsi elektřiny příslušné země.
- Toto platí například pro země mimo EU, které přijaly systém EECS (Evropský systém energetické certifikace),⁵ jako Norsko, Island a Švýcarsko.
- V zásadě by Záruky původu⁶ měly být zneplatněny v doméně⁷ spotřeby a jejich využívání by mělo být v souladu s národní legislativou v oblasti dohledatelnosti elektřiny a

⁵ Systém EECS vypracovalo sdružení AIB (Association of Issuing Bodies, www.aib-net.org) a v současnosti jej využívá 15 evropských zemí (stav v roce 2013).

poskytování informací o ní. Veškerá označení musí být hlášena RE-DISS/EPED (u domén napojených na AIB⁸ je tato podmínka splněna).

V některých případech akceptuje EKOenergie rovněž zneplatnění v doméně výroby učiněné namísto zneplatnění v místě spotřeby. Viz sekci 10.3.

10.2 Import a export

Import a export je možný jedině tehdy, jsou-li splněny následující podmínky:

- Exportované záruky původu jsou odstraněny ze zbytkové směsi exportující domény.
- V obou doménách je zbytková směs vypočítávána oficiálně stanoveným orgánem v souladu s doporučeními RE-DISS/EPED.
- Importující a exportující doména zveřejňuje povinné informace o elektrické energii v souladu s doporučeními RE-DIDD/EPED.
- Obě domény poskytují RE-DISS/EPED transparentní statistiky importu a exportu. U domén napojených na komunikační uzel AIB je tato podmínka splněna.

10.3 Zneplatnění v zemi odlišné od země skutečné spotřeby

Záruky původu mohou být rovněž zneplatněny v doméně výroby v rámci spotřeby uskutečněné jinde (mimodoménové zneplatnění), avšak pouze v následujících případech:

- Zneplatnění záruk původu v doménách napojených na komunikační uzel AIB (viz pozn. 8) v rámci spotřeby uskutečněné v doménách nenapojených na komunikační uzel AIB (protože se export atributů obnovitelné elektřiny zohlední ve výpočtu zbytkové směsi provedeném RE-DISS/EPED).
- Mimodoménová zneplatnění záruk původu v zemích nenapojených na komunikační uzel AIB jsou možná jedině na základě schválení Radou EKOenergie. Jsou možná jedině v případě, kdy je vyloučeno dvojí započítávání a pokud zneplatňující doména poskytne informace v rámci RE-DISS/EPED o objemu a typu zneplatněných záruk původu definovaných zvlášť pro každou zemi spotřeby. Rozhodnutí Rady EKOenergie umožňující mimodoménová zneplatnění v zemích nenapojených na komunikační uzel AIB musí být přijato pro každou zemi zvlášť, mělo by být časově omezené a nemělo by se stát důvodem, proč se tyto země nepřipojují do celoevropského výměnného systému dat.

10.4 Výklad a komunikace

O výkladu těchto kritérií rozhoduje Rada EKOenergie. Seznam akceptovaných domén bude dostupný na adrese www.ekoenergy.org. Na těchto webových stránkách bude rovněž uvedeno, jaké

⁶ Ve zbývající části tohoto odstavce i ve všech odstavcích předcházejících a následujících v tomto textu je třeba pojmu „záruky původu“ rozumět ve významu „záruky původu a další certifikáty dohledatelnosti elektřiny akceptované sdružením EKOenergie v souladu se sekci 10.1 tohoto textu“.

⁷ Doménou se rozumí oblast působnosti státem pověřeného kompetentního orgánu. Téměř vždy je doména totožná s daným státem.

⁸ Komunikační uzel AIB propojuje národní registry záruk původu a umožňuje jejich vzájemnou komunikaci při přenosu certifikátů. Tento komunikační uzel spravuje organizace AIB (Association of Issuing Bodies – www.aib-net.org).

mezinárodní transfery (v rámci EKOenergie) jsou možné a které domény mohou provádět zneplatnění záruk původu z důvodu spotřeby EKOenergie uskutečněné v jiných doménách.

11. AUDIT A OVĚŘOVÁNÍ

11.1 Kdo je oprávněn provádět audit a jak?

Fakta a čísla, která nebyla ověřena evropskými, národními nebo regionálními autoritami, musí být ověřena statutárním auditorem dle Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o statutárních auditech ročních účetních uzávěrek. Pro země mimo Evropský hospodářský prostor musí být ověření provedeno auditorem, který splňuje všechny požadavky ve smyslu mezinárodních standardů o auditování a který je předem schválen Radou EKOenergie.

Audit bude vycházet ze seznamu povinných bodů poskytnutého Sekretariátem EKOenergie. Budou využity všechny příležitosti ke zjednodušení ověřovacího procesu (zvláště s ohledem na využití existujících nástrojů, procedur a kontrol).

11.2 Kdo má povinnost auditu a čeho se tento audit týká?

A. Dodavatelé elektřiny

Externí auditor provede audit u dodavatelů EKOenergie a ověří:

- Zda objem a typ dodané EKOenergie (dále rozdělené podle zdroje a země původu) odpovídá objemu a typu záruk původu zneplatněných dodavatelem. Připomínáme, že dodavatel i auditor naleznou informace nezbytné ke stanovení toho, zda záruky původu spadají do standardu nebo ne, na samotných zárukách původu a/nebo na webových stránkách EKOenergie.
- Zda byla organizace RE-DISS/EPED informována o zneplatnění v souladu s 10. kapitolou tohoto textu. To se týká pouze zneplatnění v doménách nenapojených na komunikační uzel AIB.
- Zda odvod příspěvku určeného na financování činnosti EKOenergie (viz sekci 6.3) odpovídá objemu prodané EKOenergie.
- Zda příspěvek do Fondu pro životní prostředí (viz sekci 8.3.C) odpovídá objemu prodané energie z vodních zdrojů. Auditor rovněž ověří prohlášení o zaplacení příspěvků nad rámec předepsaného minima.
- Zda příspěvek do Klimatického fondu (viz kapitolu 9) odpovídá objemu prodané EKOenergie. Auditor rovněž ověří prohlášení o zaplacení příspěvků nad rámec předepsaného minima. Prodej EKOenergie s přídomkem Full Power musí být uveden zvlášť (sekce 9.2).

B. Dodavatelé záruk původu v případě odděleného⁹ nákupu

EKOenergie je označení elektřiny určené pro spotřebitele, nepředstavuje ale značku záruky původu. Pokud spotřebitelé nakupují fyzickou elektřinu odděleně (elektrony od jednoho dodavatele, záruky původu od jiného), EKOenergie se z této elektřiny stává v místě spotřeby.

Z praktických důvodů je ovšem rozumné organizovat audit na úrovni poskytovatele záruk původu a nikoli na místě, kde se fyzická elektřina setkává se zárukami původu (tj. na místě spotřeby). Poskyvatelé záruk původu mají přímý přístup ke všem informacím, vědí, jak splnit příslušná kritéria, a mohou spojit příslušné údaje a využít přitom úspor z rozsahu. Kromě toho jimi poskytované složky (záruky původu) mají pro spotřebitele hodnotu jedině tehdy, jsou-li spojeny s fyzickou elektřinou.

V případě odděleného nákupu provede proto externí auditor audit záruk původu u jejich vydavatele a ověří:

- Zda objem a typy záruk původu prodaných spotřebitelům, kteří chtějí odebírat EKOenergie (dále rozdělené podle zdroje produkce a země původu), odpovídá objemu a typu zneplatněných záruk původu.
- Zda byla organizace RE-DISS/EPED informována o zneplatnění v souladu s 10. kapitolou tohoto textu. To se týká pouze zneplatnění v doménách nenapojených na komunikační uzel AIB.
- Zda odvod příspěvku určeného na financování činnosti EKOenergie (viz sekci 7.3) odpovídá objemu prodané EKOenergie.
- Zda příspěvek do Fondu pro životní prostředí (viz sekci 8.3.C) odpovídá objemu prodané energie z vodních zdrojů. Auditor rovněž ověří prohlášení o zaplacení příspěvků nad rámec předepsaného minima.
- Zda příspěvek do Klimatického fondu (viz kapitolu 9) odpovídá objemu prodané EKOenergie. Auditor rovněž ověří prohlášení o zaplacení příspěvků nad rámec předepsaného minima. Prodej EKOenergie s přídomkem Full Power musí být uveden zvlášť (sekce 9.2).

11.3 Následná opatření

Audit musí být dodavatelem předán Sekretariátu EKOenergie, a to jednou ročně, nejpozději 30. června (za prodeje uskutečněné v předchozím kalendářním roce).

Sekretariát EKOenergie může zajistit dodatečná ověření a kontroly (na náklady EKOenergie). Příslušné podmínky a procedury budou specifikovány v Licenční smlouvě.

11.4 Každoroční audity výrobních zařízení využívajících bioenergie

Plnění kritéria uvedeného v sekci 8.3.F bude kontrolováno nejméně jednou ročně

- stejnými organizacemi, jaké jménem úřadů kontrolují zařízení využívající biomasu v rámci předpisů týkajících se záruky původu, předpisů týkajících se obchodu s emisemi a/nebo předpisů ovlivňujících podpůrné schéma
- nebo případně jiným kvalifikovaným auditorem akreditovaným u organizace s (plným) členstvím v Evropské organizaci pro spolupráci v oblasti akreditace.

Ověření zahrnuje:

- Celkový objem produkce elektřiny.
- Celkový objem produkce tepla.
- Celkový objem spotřebovaného paliva, jeho složení a energetický obsah každého typu paliva.
- Účinnost kogeneračního procesu.
- Objem a typ spotřebované biomasy akceptovatelné jako EKOenergie.

Auditorská zpráva musí být doručena do Sekretariátu EKOenergie.

Sekretariát EKOenergie může zajistit dodatečná ověření a kontroly (na náklady EKOenergie). Připomínáme, že nejde o audit EKOenergie a výrobní zařízení tímto nezískává status EKOenergie. Jde pouze o jeden z požadavků, který je třeba naplnit, aby bylo možno elektřinu z takového výrobního zařízení prodávat pod označením EKOenergie. Viz sekci 8.3.F.

12. JAK PRODÁVAT EKOenergií?

Dodavatelé, kteří mají v úmyslu prodávat EKOenergií, musí vyplnit příslušnou Licenční smlouvu, která je k dispozici na adrese www.ekoenergy.org, a odeslat ji sekretariátu EKOenergie. Dodavatelé mohou EKOenergií začít prodávat ihned po podpisu této smlouvy ze strany sdružení EKOenergie a jejím doručení zpět. Dodavatelé musí dodržovat všechny podmínky této smlouvy.

Poskytovatelé záruk původu, kteří chtějí pomoci svým zákazníkům splnit požadavka EKOenergie, musí vyplnit „Licenční smlouvu o odděleném prodeji“, kterou je možno stáhnout na adrese www.ekoenergy.org, a odeslat ji sekretariátu EKOenergie. Poté mohou začít používat jméno a logo EKOenergie, a to ihned po podpisu této smlouvy ze strany sdružení EKOenergie a jejím doručení zpět. Poskytovatelé musí dodržovat všechny podmínky této smlouvy.

Dodržování podmínek smlouvy a jejích dodatků zajistí Sekretariát EKOenergie.

13. PŘÍSPĚVKY

Tato kapitola je přehledem dříve uvedených příspěvků.

Za každou megawatthodinu (MWh) prodanou jako EKOenergie odvádí dodavatel nejméně 0,08 eura (tj. 8 eurocentů) organizaci EKOenergie. Tyto prostředky se využívají k financování činnosti sdružení a podpoře jeho snah o posílení poptávky po obnovitelné elektřině.

Pokud je jedinému koncovému spotřebiteli prodáno více než 250 GWh EKOenergie, nemusí se tento příspěvek platit za část přesahující objem 250 GWh (viz také kapitolu 6).

Za každou MWh prodané EKOenergie musí být odevzdán příspěvek do Klimatického fondu EKOenergie ve výši nejméně 10 eurocentů (viz také kapitolu 9).

Za každou MWh prodané EKOenergie z vodních zdrojů musí být odevzdán příspěvek do Fondu pro životní prostředí ve výši minimálně 10 eurocentů (viz také sekci 8.3 C).

14. NÁZEV A LOGO

EKOenergie používá následující logo:

viz rovněž www.ekoenergy.org/about-us/logo

Hlavním označením používaným v komunikaci je EKOenergie. V závislosti na místních jazycích je možno používat jeho varianty. Například:

EKOenergi: dánština, norština, švédština

EKOenergia: baskičtina, estonština, finština, italština, katalánština, maďarština, polština, slovenština

EKOenergía: španělština

EKOenergie: čeština, holandsština, lucemburština, němčina, rumunština

EKOénergie: francouzština

EKOenerji: azerština, turečtina

EKOenergija: bosenština, chorvatština, litevština, slovinština

EKOenergija: lotyština

EKOenergija: albánština

EKOorka: islandština

EKOэнергия: běloruština, kazaština, ruština, ukrajinština

EKOенергия: bulharština

EKOенергија: makedonština, srbština

EKOενέργεια: řečtina

Pro konkrétní region nebo pro konkrétní produkt určité společnosti může sekretariát přijmout jakékoli jiné označení či logo.

15. REVIDOVÁNÍ KRITÉRIÍ

EKOenergie je živá norma. Spolu s vývojem znalostí a zkušeností se bude vyvíjet i EKOenergie. Jakákoli zainteresovaná strana může kdykoli předložit komentář k požadavkům EKOenergie nebo navrhnout změnu v kritériích, a to prostřednictvím oslovení Rady EKOenergie.

Veškeré revize budou probíhat na základě pravidel stanovených rámcem *ISEAL Code of Good Practice for Setting Social and Environmental Standards*.

Po uplynutí tří let od spuštění projektu vyhodnotí EKOenergie především:

- Svou politiku vůči chráněným územím a zváží, zda na tento seznam zařadit další oblasti – např. ty, které byly definovány při implementaci Dohody o ochraně populací evropských netopýrů (EUROBATS, 1991) a Ramsarské úmluvy.
- Pravidla pro elektřinu produkovanou zařízeními poháněnými bioenergií.
- Pravidla pro energii získávanou z vody.

Příloha I Glossář

- Tato část je ve výstavbě a není oficiální součástí textu o EKOenergii

Audit: Kontrola akreditovaným a nezávislým auditorem (kontrolorem). Audit EKOenergie obnáší každoroční kontrolu dodavatele EKOenergie, aby se prověřilo, zda tento dodavatel splňuje požadavky značky EKOenergie.

V principu nepožaduje systém EKOenergie audit zařízení, které elektřinu vyrábí. Existuje pouze jedna výjimka: zařízení poháněné biomasou. Přísně vzato nejde poté o audit EKOenergie a nedává této elektrárně status EKOenergie. Viz sekci 11.4.

Dodavatel: Prodejce elektřiny (koncovému spotřebiteli).

Dvojí započítávání: Započtení téže elektřiny (a konkrétně „zelené hodnoty“ dané elektřiny) dvakrát nebo vícekrát. K tomu dochází, pokud několik hráčů na trhu používá své vlastní metody započítávání a snaží se vylíčit svou společnost tak ekologickou, jak je to jen možné.

- Spotřebitel se smlouvou na zelenou elektřinu nárokuje zelenou elektřinu (a je k tomu z právního hlediska oprávněn v případě, že dodavatel zruší příslušnou záruku původu).
- Velmi často dodavatelé nevyjímají zelené smlouvy z energetické směsi své společnosti. Tvrzení, že „30 % naší elektřiny je zelené“ neznamená, že průměrný spotřebitel dostane 30 % zelené elektřiny. Často to znamená, že 30 % spotřebitelů má „zelenou“ smlouvu a všichni ostatní nedostávají vůbec žádnou zelenou elektřinu. Ne všichni tomu ale takto rozumí.
- Další hráči na trhu používají celkovou směs elektřiny celé země a nevyjímají z ní zelenou elektřinu, kterou nakoupili jiní.
- ...

EPED: European Platform for Electricity Disclosure (Evropská platforma pro zveřejňování údajů o spotřebě elektřiny) je platforma pro subjekty, které jsou vládami pověřeny vypočítávat a publikovat zbytkové směsi za účelem zveřejnění (viz www.eped.org). EPED je ve své činnosti podporován projektem RE-DISS (www.reliable-disclosure.org), který je zaměřený na zásadní vylepšení spolehlivosti a přesnosti informací ohledně původu dodávané elektřiny poskytovaných spotřebitelům elektrické energie v Evropě.

Klimatický fond: Fond spravovaný sdružením EKOenergie. Je financován příspěvky založenými na objemu prodané EKOenergie (minimálně 10 eurocentů za MWh) a je určen k investicím do klimatických projektů, které by se jinak neuskutečnily.

Rozhodčí panel: Sdružení EKOenergie nastaví mechanismus rozhodčího řízení, aby urovnával konflikty a spory mezi členy stejně jako spory o implementaci kritérií EKOenergie a Licenční smlouvy EKOenergie. Viz sekci 3.5.

Udržitelnost (*sustainability*) : Dlouhodobé udržení stavu blahobytu, které má ekologické, ekonomické a společenské dimenze a zahrnuje koncepty jako meze planety Země a potřeby budoucích generací.

Zneplatnění (záruky původu): Vymazání záznamu o záruce původu jako důkaz toho, že daná elektřina byla prodána a spotřebována.

Příloha II Schémata: Jak to funguje?

- Tato část je ve výstavbě a není oficiální součástí textu o EKOenergii

Sekretariát vytvoří vizuální pomůcky, aby ukázal, jak funguje proces v rámci EKOenergie.

V zásadě vypadá tato procedura následovně:

1) Potřebujeme elektřinu, která získá náležitá oprávnění.

Kdokoli může dát podnět k zařazení dané elektrárny na seznam objektů splňujících požadavky EKOenergie. Pro některé objekty je tato procedura „formalitou“, pro jiné na ni bude potřeba více času.

Viz přihlašovací formulář na stránce <http://www.ekoenergy.org/power-plants>.

Tento proces je zdarma a nedává dané elektrárně „status EKOenergie“. EKOenergie není značkou pro elektrárny. EKOenergie osvědčuje elektřinu, která je dodávána koncovým spotřebitelům.

2) Dodavatelé, kteří mají zájem prodávat elektřinu pod značnou EKOenergie od elektráren na seznamu, musí vyplnit a podepsat Licenční smlouvu, kterou můžete najít na <http://www.ekoenergy.org/selling>.

Dodavatelé musí, pokud prodávají EKOenergii, splnit potřebná kritéria (komunikace, vyhovující počet a typ záruk původu, příspěvky fondům EKOenergie a sdružení EKOenergie, audit).

Příspěvky, které musí dodavatelé platit, jsou založeny na objemu prodané EKOenergie. Samotné podepsání Licenční smlouvy není zpoplatněno.